Η βαρύτητα της παρανομίας - Η επαινετή υιοθεσία (π. Θωμάς Βαμβίνης)

Categories : ΚΟΙΝΩΝΙΑ

Date : 5 Ιανουαρίου, 2014

Δημιουργήθηκε μεγάλος θόρυβος (μέ παγκόμιο ἀντίκτυπο) γιά τό μικρό κορίτσι πού βρέθηκε στά χέρια Τσιγγάνων στά Φάρσαλα. Πολλά εἰπώθηκαν ἀπό πολλές πλευρές, κάποιες φορές μέ ὑπερβολές, τά ὁποῖα φανέρωσαν πολλά προβλήματα πού συνδέονται μέ τίς κλειστές κοινωνίες τῶν Τσιγγάνων, μέ τίς ἀδυναμίες τῆς δημόσιας διοίκησης, ἀλλά καί τίς διαδικασίες υἱοθεσίας βρεφῶν.
Ἀπό ὅλα τά ἐπιμέρους θέματα πού δημιουργήθηκαν θά σχολιάσουμε δύο. Τό πρῶτο εἶναι ἡ «εὐαισθησία» μας ἀπέναντι στήν παρανομία. Δεύτερο, τό ἠθικό περιεχόμενο μιᾶς πράξεως υἱοθεσίας.

Ἡ βαρύτητα τῆς παρανομίας

Γιά τό πρῶτο θέμα μποροῦν νά ἐπισημανθοῦν δύο σημεῖα: Τό πρῶτο εἶναι ὅτι (οἱ ἄνθρωποι γενικῶς) εἴμαστε ἐπιλεκτικοί στήν εὐαισθησία μας ἀπέναντι στήν παρανομία. Στήν συνείδησή μας δέν ἔχουν τό ἴδιο βάρος ὅλες οἱ παράνομες πράξεις καί ἐνέργειες. Ἡ βαρύτητα εἶναι συνάρτηση τῆς πνευματικῆς ὡρίμανσης, τῶν ἰδιαίτερων συνθηκῶν ζωῆς, τοῦ ἐπαγγέλματος, ἀκόμη καί τοῦ ἰδεολογικοῦ προσανατολισμοῦ. Ἕνα ἁπλό (τετριμμένο) παράδειγμα πού κάνει κατανοητή αὐτήν τήν ἄποψη εἶναι ἡ παρονομία τῆς φοροδιαφυγῆς καί τῆς φοροκλοπῆς. Ὁ μισθωτός πού δέν ἔχει ἄλλα εἰσοδήματα, εἶναι συνήθως σφοδρός κατήγορος τῶν φοροφυγάδων, ἐλεύθερων κατά κανόνα ἐπαγγελματιῶν, ἐνῶ οἱ ἐλεύθεροι ἐπαγγελματίες, βλέποντας τό κόστος τῶν ἐπιχειρηματικῶν δραστηριοτήτων τους, κρίνοντας βαριές καί ἄδικες κάποιες φορολογικές νομοθεσίες, δέν ἔχουν στήν συνείδησή τους μέ ἰδιαίτερο βάρος τό παράπτωμα τῆς φοροδιαφυγῆς.
Ἕνα δεύτερο σημεῖο πού ἀξίζει ἐπισήμανση εἶναι τό ὅτι οἱ σχολιασμοί τῆς «οἰκειοποίησης» τοῦ κοριτσιοῦ στά Φάρσαλα ἐπικεντρώνονται κυρίως στήν παρανομία τῆς πράξεως καί ὄχι τόσο στήν οὐσία της. Αὐτό διαπιστώνει εὔκολα ἕνας ψύχραιμος παρατηρητής.

Ὁπότε τό ἄμεσο ἐρώτημα εἶναι: Ἂν ἡ υἱοθεσία γινόταν νόμιμα, ἀλλά σκοπός της ἦταν ἡ ἐκμετάλλευση τοῦ κοριτσιοῦ στά φανάρια, θά ἦταν ἕνα γεγονός πού δέν θά χρειαζόταν ἀντιμετώπιση; Ἡ νομιμότητα, ὡς πρός τόν τύπο, θά καταργοῦσε τό ἐνδιαφέρον γιά τήν τύχη τοῦ κοριτσιοῦ;

Σέ πολλές περιπτώσεις ἕνα γεγονός κατακεραυνώνεται δημοσιογραφικά ἁπλά καί μόνον γιατί συνιστᾶ παράβαση τοῦ νόμου καί ὄχι γιατί πληγώνει τήν κοινωνία καί τά μέλη της. Παράδειγμα ἡ παράνομη εἰσαγωγή, δηλαδή, χωρίς τήν καταβολή τῶν προβλεπόμενων φόρων, διαφόρων σκευασμάτων- συμπληρωμάτων διατροφῆς, πού δίνονται γιά τήν ἀφύσικη καί τελικά ἐπικίνδυνη «ἀνάπτυξη» τοῦ σώματος.

Ἡ ἐπαινετή υἱοθεσία

Τό γεγονός τῶν Φαρσάλων ἐλλοχεύει τόν κίνδυνο νά διαβληθῆ στίς συνειδήσεις πολλῶν ἀνθρώπων ἡ ἀπό πολλές πλευρές ἀξιέπαινη πράξη τῆς υἱοθεσίας.

Τά κυκλώματα ἐμπορίας βρεφῶν, τά παιδιά τῶν φαναριῶν ἀγνώστων γονέων, ρίχνουν σκιά σέ μιά πράξη, ἡ ὁποία εἶναι τό λιγότερο ἱκανοποίηση τοῦ φυσικοῦ μητρικοῦ καί πατρικοῦ φίλτρου, καί ἡ ὁποία ὅμως σέ ἀρκετές περιπτώσεις πάει ψηλότερα, γιατί εἶναι μιά πράξη ἀληθινῆς καί ἀνιδιοτελοῦς ἀγάπης.

Ἡ ἀνάληψη τῆς εὐθύνης, μέ τήν υἱοθεσία, γιά τήν ἀνατροφή ἑνός ἐγκαταλελειμμένου σ’ ἕνα ἵδρυμα βρέφους, μέ σκοπό νά λάβη πρῶτα ἀπ’ ὅλα τήν ἀγάπη πού στερήθηκε καί κατόπιν ὅλα τά ὑλικά, ἐκπαιδευτικά καί πνευματικά ἐφόδια γιά τήν ζωή του εἶναι ἄξια κάθε ἐπαίνου, ἀλλά καί προβολῆς γιά μίμηση. Γι’ αὐτό δέν θά πρέπει μέ κανένα τρόπο, τά τελευταῖα γεγονότα νά τήν σκιάσουν.

(Πηγή: parembasis.gr)